

Interview til København.dk, 2011
by Winnie Nielsen, mag.art. i kunsthistorie

I udstillingen Reading udstilles fotografier af en forladt tøjforretning fyldt med spejle, inden den blev revet ned. Fotografierne er analoge, men på nogle af billederne, ser man, at hun har lagt sort og hvid papir på gulvet og ændrer dermed scenen for bl.a. bryde med det dokumentariske. Billeder af fundne negativer, der ligesom forretningen, har været udsat for vandskade, udstilles side om side med spejle.

Spejlene, billederne af negativerne og forretningen, beskriver en proces i tre lag: Det aktuelle rum i nuet, som er spejlene, det illusoriske rum, som er den ikke længere eksisterende forretning, og rummet og tiden midt imellem, som er negativerne. Sammen kædes fortid og nutid, det illusoriske og virkelige, sammen i en konceptuel læsning af udstillingen Reading. En læsning af tre 'fragmenter' i tid og rum, der kan være adskilt, men på Peter Lav Gallery kan opleves forbundet til hinanden.

Kan du beskrive din udstilling hos Peter Lav Galleri?

Udstillingen består af tre forskellige undersøgelser eller retninger. De udspringer af min interesse for fotografi og hvad fotografi er. Som en parallel til fotografiet undersøgte jeg spejle som en idé. Man taler jo i teorien om spejle, der husker, ligesom fotografiet er en slags spejl, der husker. Det var dét, der var udgangspunktet til serien Reading, som helt konkret er en undersøgelse af spejlet. Serien består af fotografier af en nedlagt forretning. Værkerne i den serie repræsenterer et rum, der har været, men ikke eksisterer mere, en slags illusion, hvilket et fotografi i og for sig også er. En anden retning i udstillingen er serien Space, som er en serie værker af af-fotograferinger af nogle negativer fra et fotoarkiv. Space repræsenterer et muligt rum via de billeder, der måtte være på negativerne. Det sidste 'værk' er to spejle, som har nøjagtig samme størrelse som de to vinduer i galleriet. De repræsenterer det rum som beskueren står i lige nu og her. Spejlene i galleriet udvider, forvrænger og åbner rummet op, på samme måde som vi ser det i værkerne Reading. Det var derfor også naturligt at kalde udstillingen Reading, da udstillingen samlet set er en undersøgelse af en mulig læsning af forskellige rum, på et mere abstrakt plan.

Kan du fortælle lidt mere om serien Reading?

Serien Reading består af kvadratiske værker af en nedlagt forretning med en masse spejle. Her fulgte jeg stedets udvikling inden for tre måneder. Forretningen var forladt og skulle rives ned. Hver gang jeg kom, var der en udvikling på stedets forfald. En gang var der vandskade, så der lå vand over det hele. Det kan man bl.a. se i værket Water Carpet, hvor jeg fokuserede på en vandpyt på tæppet i forretningen. Vandet reflekterer dele af rummet. En anden gang var der blevet smidt fyrværker ind i forretningen, gennem vinduet, som havde efterladt brandmærker i gulvtæppet. Det kan man fx se spor af i værket Carpet. For mig handlede undersøgelsen om at læse rummet, via spejlene i rummet, og hvordan alting hermed bliver forvrænget. Det var dét, som først fangede min interesse ved rummet.

Når du siger "forvrænget" er det så det, vi fx ser i værket Door? Kan du beskrive, hvordan spejlende forvrænger rummet i netop dét foto?

Door handler om linjerne og perspektivet, der ændrer sig i kraft af spejlet. Der opstår detaljer som man ser i rummet via spejlene. I Door ville man jo ikke se det her gulv på samme måde, hvis der ikke var noget spejl på døren. Det samme sker i Carpet, værket med fyrværkeriet vi nævnte tidligere. Det som man ser her, det kan man ikke se på gulvet, men man ser ligesom et andet gulv, fordi det er et spejl.

Det er bl.a. dét fotografiet kan ved at 'skære' rummet op og zoome ind på et udsnit af scenen...

Ja, lige præcis.

Kan du også sige noget mere om serien Space?

Space er fotografier af negativer, som jeg har fundet i et fotoarkiv. Negativerne har fået vandskade og de ligger i nogle negativposer og er fotograferet med en hvid baggrund. Fordi de har fået vandskade er de klistret sammen og blevet til et objekt i sig selv. Jeg har fotograferet fladen og blæst dem op for at få dem ud af deres oprindelige kontekst. Derfor har jeg lavet dem store. Det er også for at komme tættere på abstraktionen i fladen. Samtidigt var det også vigtigt for mig at vise en lille bitte smule skygge forneden af de affotograferede negativposer med negativerne, så man netop kunne fornemme negativerne som et objekt. For mig repræsenterer de et muligt rum på udstillingen. Dvs. forretningen er et rum, der har været, negativerne er et muligt rum og derfor kalder jeg dem for Space. Det er et rum, vi ikke kan se, men vi kan forestille os, hvad der er på billederne.

Har du bevidst skabt en sammenhæng mellem vandskaden på negativerne og vandskaden i forretningen?

Den kobling kom endelig senere. Jeg startede med serien Reading. Den serie blev taget med et Hasselblad, som er et kvadrat. Jeg var meget optaget af kvadratet. Det papir, der ligger på gulvet af Corner og Corner #2 er også kvadratiske. Og så blev jeg meget optaget af Kazemir Malevich og hans sorte kvadrat. Det er utroligt, hvad han kunne få ud af fx den sorte kvadrat. Og så var det, at jeg opdagede de der negativer og syntes, at det lignede et Malevich maleri af et kvadrat. Så det var egentlig dér, at det opstod for mig, fordi jeg var meget optaget af den sorte kvadrat og via interessen i kvadratet opdagede jeg negativerne, så tingene hænger sammen, når man så arbejder med det. Men det var ikke sådan, at jeg tænkte: vandskade her og vandskade dér. Det var bare et tilfælde, men igen, det er jo selvfølgelig et objekt, som er ødelagt og det er rummet i den tidligere forretning jo også.

Kan man sige at Space og serien Reading både er en kontrast til hinanden og alligevel hænger meget godt sammen konceptuelt?

Jeg havde brug for til udstillingen, at have noget, der vente den første serie på hovedet. Space er derfor rigtigt nok et slag modstykke til serien Reading. Serien Space er på sin vis en kontrast til serien Reading for netop at fjerne sig fra det dokumentariske, der findes i Reading og for i højere grad at fokusere på idéerne eller undersøgelsen af spejlet og fotografiet, som er min hovedinteresse. Det har været vigtigt for mig, at det ikke var negativer, som indikerede noget konkret. Mange af de negativer som jeg fandt, der stod indholdet på dem og dermed kommer der for meget fokus på det specifikke sted, som negativerne kunne have repræsenteret. Men så opstod der alligevel noget, jeg ikke havde planlagt, i det jeg blæste dem op. Man fornemmer i Space #1, at der er et landskab. Den der abstraktion i de sorte negativer blev så alligevel konkret i et landskab, der trådte frem, da jeg forstørrede billederne, men stadig uden at være for dominerende. Men det er jo bare sådan noget, som er spændende, når man arbejder med materialet, at pludseligt opstår der noget nyt.

Er der flere værker fra serien Reading, som vi ikke ser i udstillingen?

Ja, det er der, men der var ikke plads til dem i udstillingsrummet. Der er fx Mirror, Water carpet #2, Water, Carpet #2 og Ceiling, der adskiller sig meget fra de andre i serien.

Tak